

1. NIEKARANIE (7) *sb n*

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (1).

Teksty nie oznaczają é; pierwsze e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); -kã- (6), -ka- (1) WujNT; drugie a jasne.

sg G niekãraniã (2). ♦ A niekãrani(e) (2). ♦ I niekãrani(e)m (1). ♦ L niekãraniu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niewymierzenie kary, bezkarność; impunitas Modrz (7) : Tãkci wiele mo¿e niewiãdomość prawdy/ á zwłãfzczã wtych osóbãch/ ktorych chęc zã niekarãniem obrociłã się w wielkie fówolenftwo y rofpuftność. ModrzBaz 23.

niekaranie kogo (2): ModrzBaz 64v; Zgubã wfzytkiey ziemie zã nie karãnie mę¿oboyeow. SkarKaz 315a marg.

niekaranie czego [= za co] (1): Iãkoby to iych [szlachty] flãchectwo vrosło z fówolenftwã grzeftenia/ á zniekarãnia wyftępkow. ModrzBaz 73.

a. *W stosunkach między Bogiem a człowiekiem: odpuszczenie, darowanie kary (3) : BLogoflawioni fã ktorym nieprãwości odpufzczono: á ktorych grzechy zãkryto. (marg) Zãkrycie o niekarãniu rozumie Auguftyn ś. (-) LatHar 160.*

niekaranie za co (2): fześć ich [grzechów przeciwko Duchowi Św.] nãzbierałz. Rofpãcz/ prozne nã miłofierdziu Bo¿ym y niekarãniu zã grzech polegãnie, poznãney prawdy nãgãnienie [...]. LatHar ++2v; WujNT 537.

Szereg: »odpuszczenie i niekaranie« (1): Przeto¿ to zãkrywãnie y niepoczytãnie [...] nie ieft nic infzego/ iedno zgłãdzenie y oddalenie grzechow przez ich odpufzczenie/ y niekarãnie zã nie. WujNT 537.

Synonimy: niekãźń, niepomszczenie; a. darowanie, odpuszczenie.

Cf 1. KARANIE, [NIEKARA], NIEKARNOŚĆ

ASt